

Rada ERÚ

Energetický regulační úřad
Masarykovo nám. 5, 586 01 Jihlava

Č. j.: 06263-28/2019-ERU

V Jihlavě dne 15. září 2020

R o z h o d n u t í

O rozkladu společnosti **F-MVE spol. s r.o.**, se sídlem Němčice 41, 339 01 Předslav, IČ: 252 45 741 (dále též „účastník řízení“), zastoupené [REDACTED] advokátem v advokátní kanceláři Faltýnová, Faltýn & partneři, se sídlem nám. Míru 143, 344 01 Domažlice, proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 06263-21/2019-ERU ze dne 16. prosince 2019 (sp. zn. OSR-06263/2019-ERU), kterým Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle § 18 odst. 1 písm. a) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, rozhodl **výrokem I.** o tom, že se účastník řízení dopustil přestupku podle § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona tím, že Energetickému regulačnímu úřadu neprodleně neoznámil změny technických parametrů a změnu vymezení stávající provozovny (výrobní elektrárny ze slunečního záření) s názvem „FTV Hradec u Stoda“ a nepředložil o nich doklady, za což mu byla **výrokem II.** uložena úhrnná pokuta ve výši 14 000 Kč, **výrokem III.** povinnost úhrady nákladů řízení ve výši 1 000 Kč, **výrokem IV.** opatření k nápravě spočívající v povinnosti odstranit protiprávní stav, a to uvést vymezení fotovoltaické elektrárny s názvem „FTV Hradec u Stoda“ do souladu s licencí ve lhůtě 60 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí, a **výrokem V.** zastavil správní řízení ve věci možného spáchání přestupku podle § 91a odst. 1 písm. b) energetického zákona, kterého se mohl účastník řízení dopustit tím, že v rozporu s § 9 odst. 1 energetického zákona neoznámil Energetickému regulačnímu úřadu změnu technických parametrů a snížení celkového instalovaného elektrického výkonu malé vodní elektrárny, ke kterým došlo v době od září 2016 do října 2016, Rada Energetického regulačního úřadu (dále též „Rada“) jako nadřízený správní orgán Energetického regulačního úřadu podle § 17b odst. 10 písm. b) energetického zákona rozhodla v souladu s § 96 odst. 2 energetického zákona ve spojení s § 90 odst. 1 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), na návrh rozkladové komise, ustavené podle § 152 odst. 3 správního řádu, takto:

Rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 06263-21/2019-ERU ze dne 16. prosince 2019 (sp. zn. OSR-06263/2019-ERU) se ve výrocích I. – IV. zrušuje a správní řízení vedené pod sp. zn. OSR-06263/2019-ERU se zastavuje.

Odůvodnění:

I. Kontrolní zjištění

Energetický regulační úřad zahájil dne 8. února 2019 u účastníka řízení jako držitele licence a výrobce elektřiny z obnovitelných zdrojů podnikajícího na základě licence č. [REDAKCE] podle rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence změnou č. [REDAKCE] č. j. [REDAKCE] ze dne [REDAKCE] s nabytím právní moci dne [REDAKCE] kontrolu, jejímž předmětem bylo dodržování povinností vyplývajících z ustanovení § 9 odst. 1 energetického zákona ve vztahu k provozování malé vodní elektrárny s názvem „Hradec u Stoda“, umístěné v katastrálním území Hradec u Stoda, kód katastru [REDAKCE] parc. č. st. [REDAKCE]. O výsledku kontroly byl dne [REDAKCE] vyhotoven Protokol o kontrole č. [REDAKCE] evidovaný pod č. j. [REDAKCE] (dále též „Protokol o kontrole č. 1“). Provedenou kontrolou bylo zjištěno, že účastník řízení porušil povinnosti podle § 9 odst. 1 energetického zákona tím, že v období září 2016 až říjen 2016 demontoval v provozovně malé vodní elektrárny 2 soustrojí METAZ 5 s asynchronními generátory o výkonech 18,5 a 11,5 kW a tuto změnu technologie neprodleně neoznámil Energetickému regulačnímu úřadu. Proti Protokolu o kontrole č. 1 podal účastník řízení námitky, jež byly jako nedůvodné zamítnuty.

Dne 8. února 2019 zahájil Energetický regulační úřad u účastníka řízení další kontrolu ve věci dodržování povinností vyplývajících z § 9 odst. 1 energetického zákona ve fotovoltaické elektrárně specifikované v návěti tohoto rozhodnutí. O výsledku kontroly byl dne [REDAKCE] vyhotoven Protokol o kontrole č. [REDAKCE] evidovaný pod č. j. [REDAKCE] (dále též „Protokol o kontrole č. 2“). Kontrolou fotovoltaické elektrárny bylo zjištěno, že od zahájení licencované činnosti docházelo v provozovně k postupnému přidávání fotovoltaických panelů. Ke dni zahájení licencované činnosti, tj. 30. listopadu 2007, bylo nainstalováno pouze 12 ks fotovoltaických panelů od výrobce Solarnova, tento stav trval nejméně do 26. září 2011, tedy do doby pořízení leteckého snímku s tímto datem. Z leteckého snímku pořízeného dne 19. května 2013 bylo patrné, že fotovoltaická elektrárna byla osazena celkem 132 ks fotovoltaických panelů, od pořízení leteckého snímku ze dne 26. září 2011 došlo k navýšení panelů o 120 kusů. Podle leteckého snímku ze dne 16. května 2015 byla fotovoltaická elektrárna osazena celkem 165 kusy panelů, od pořízení leteckého snímku ze dne 19. května 2013 tak došlo k navýšení panelů o dalších 33 kusů.

Při kontrole fotovoltaické elektrárny dne 21. února 2019 bylo v provozovně instalováno 165 kusů fotovoltaických panelů, přičemž celková hodnota instalovaného elektrického výkonu činila 0,040 MW, což odpovídá hodnotě uvedené v platné licenci. V důsledku změny počtu fotovoltaických panelů v období mezi 26. září 2011 a 19. květnem 2013 došlo i ke změně ve vymezení provozovny, a to o její rozšíření z pozemku parc. č. st. [REDAKCE] v katastrálním území Hradec u Stoda, uvedeného ve vymezení provozovny v „Rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence“, změnou číslo [REDAKCE] č. j. [REDAKCE] ERU ze dne [REDAKCE] i na pozemky parc. č. [REDAKCE] a parc. č. [REDAKCE] v katastrálním území Hradec u Stoda. Účastník řízení tak měl porušit povinnosti podle § 9 odst. 1 energetického zákona, když výše uvedené změny podmínek pro udělení licence podle § 5 energetického zákona a všechny změny týkající se údajů a dokladů, které byly stanoveny jako náležitosti žádosti o udělení licence podle § 7 energetického zákona, neprodleně neoznámil Energetickému regulačnímu úřadu. Proti Protokolu o kontrole 2 podal účastník řízení námitky, jež byly jako nedůvodné zamítnuty.

II. Správní řízení v prvním stupni

Dne 9. srpna 2019 vydal správní orgán na základě zjištění obsažených v kontrolních spisech pod č. j. 06263-4/2019-ERU příkaz, kterým uznal účastníka řízení vinným ze spáchání přestupků podle § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona, kterých se měl dopustit tím, že od září 2016 do října 2016 demontoval dvě soustrojí typu METAZ 5 s asynchronními generátory o výkonech 18,5 kW a 11,5 kW, a tím změnil technické parametry malé vodní elektrárny a snížil její celkový instalovaný výkon z 0,105 MW na 0,075 MW, a tuto změnu ohlásil až 12. února 2019 [výrok I. a)], měl ke dni zahájení licencované činnosti na fotovoltaické elektrárně v rozporu s rozhodnutím o udělení licence nainstalováno pouze 12 kusů fotovoltaických panelů o celkovém instalovaném výkonu 0,00269 MW, když tento počet postupně navyšoval a až ke dni 16. května 2015 dosáhl celkový počet fotovoltaických panelů 165 kusů a celkový instalovaný výkon 0,040 MW, což odpovídalo výkonu v souladu s rozhodnutím o udělení licence [výrok I. b)], změnou počtu fotovoltaických panelů změnil v rozporu s rozhodnutím o udělení licence vymezení fotovoltaické elektrárny jejím rozšířením na sousední pozemky, přičemž tato změna byla zjištěna až v průběhu kontroly prováděné Energetickým regulačním úřadem zahájené dne 8. února 2019 [výrok I. c)], za což mu uložil úhrnou pokutu ve výši 18 000 Kč (výrok II.) a opatření k nápravě spočívající v povinnosti odstranit protiprávní stav, tj. uvést vymezení fotovoltaické elektrárny do souladu s licencí za splnění všech zákonných podmínek a povinností ve lhůtě 60 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto příkazu (výrok III.).

Proti uvedenému příkazu podal účastník řízení odpor. Podáním včasného odporu došlo ke zrušení napadeného příkazu a pokračování ve správním řízení. O této skutečnosti byl účastník řízení dne 20. srpna 2019 vyrozuměn a poučen o možnosti vyjádřit se ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu. K vedenému správnímu řízení se účastník řízení vyjádřil e-mailovou zprávou ze dne 14. října 2019 tak, že skutky, které jsou mu kladeny za vinu, se nestaly nebo nejsou přestupky, neporušil žádné právní předpisy a nespáchal žádný přestupek, tedy ani přestupek podle § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona.

K obvinění podle výroku I. a) účastník řízení namítal, že ke změně technických parametrů a snížení celkového instalovaného výkonu malé vodní elektrárny došlo až začátkem února 2019, a to na základě podnikatelského rozhodnutí účastníka řízení a jeho realizace, přičemž až v tento okamžik měl povinnost neprodleně oznámit změny a požádat o změnu licence, což také učinil. Důvodem k přechodnému odstranění soustrojí METAZ byla příprava opravy stavby přítoku a bez dočasné demontáže soustrojí by nebylo možné tuto opravu provést. Jelikož nešlo o trvalé odstranění soustrojí, nepodléhala tato dočasná změna technických parametrů oznamovací povinnosti podle § 9 odst. 1 energetického zákona. Dočasně demontované soustrojí zůstalo i v průběhu oprav součástí instalovaného elektrického výkonu výroby. Ke změně soustrojí z důvodu vysokých nákladů na opravu stávajícího zařízení se účastník řízení rozhodl na přelomu ledna a února 2019, což kontrolnímu orgánu v průběhu prováděné kontroly oznámil a doložil listinou označenou jako Nabídka č. [REDAKCE]. Svoje rozhodnutí pak neprodleně dne 12. února 2019 oznámil úřadu a požádal o změnu licence. Účastník řízení tak měl za to, že neporušil oznamovací povinnost vůči Energetickému regulačnímu úřadu, neboť změnou podmínek pro udělení licence podle § 9 odst. 1 energetického zákona se rozumí změna trvalá, dlouhodobá, a k té došlo až počátkem února 2019.

K obvinění podle výroku I. b) namítal účastník řízení, že v rámci kontroly žádné změny zjištěny nebyly a jedná se o pouhá podezření nepodložená důkazy, na základě kterých nelze vyslovit vinu z přestupku podle § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona. Účastník řízení uvedl, že Energetický regulační úřad pravděpodobně opírá své obvinění o názor, že nedošlo k dokončení provozovny fotovoltaické elektrárny k 30. listopadu 2007 s ohledem na absenci dokladů v licenčním spise k provedené změně č. [REDAKCE] licence č. [REDAKCE], avšak za úplnost a správnost spisu odpovídá Energetický regulační úřad, nikoliv účastník řízení. Účastník řízení dále vyjádřil přesvědčení, že veškeré doklady osvědčující dokončení provozovny o instalovaném výkonu 0,0400 MW k datu 30. listopadu 2007 doložil a Energetický regulační úřad tak měl k dispozici dostatek podkladů, aby k vydání rozhodnutí o licenci přistoupil. Dále účastník řízení zpochybňuje důkaz provedený leteckými snímky, které podle jeho názoru zachycují jen okamžiky v době opravy staveb, kdy bylo s panely manipulováno, a nemají žádnou vypovídající hodnotu k instalovanému výkonu. Energetický regulační úřad tak nedisponoval žádným důkazem, který by prokazoval, že instalovaný výkon ke dni 30. listopadu 2007 nebyl 0,0400 MW, letecké snímky neprokazují žádné změny, k nimž by v průběhu doby došlo a které by podléhaly oznamovací povinnosti podle § 9 odst. 1 energetického zákona. Účastník řízení dodal, že i kdyby se uvedený skutek stal, což ve svém vyjádření popřel, odpovědnost za něj zanikla, a proto není podle práva možné vést řízení o přestupku a uznat účastníka řízení vinným z jeho spáchání.

Ohledně výroku I. c) účastník řízení uvedl, že k vytýkané změně nedošlo, přičemž žádná taková změna nebyla ani zjištěna při prováděné kontrole. Podle § 7 energetického zákona se v žádosti o licenci pro výrobu elektřiny neuvádí vymezené území, ale toliko seznam provozoven. Smyslem příslušné právní úpravy je jednoznačná identifikace energetického zařízení, nikoliv přesné vymezení plochy, na které se energetické zařízení nachází. Zapsané adresné určení provozovny spolu s uvedeným parc. č. st. [REDAKCE], na němž je umístěno 95% zastřešení a zdroje výroby, spolehlivě naplňuje požadavek na jednoznačnou identifikaci provozovny. Účastník řízení dále namítal, že kontrolní orgán nezjišťoval na místě prováděné kontroly skutečný stav věci, protože jinak by zjistil, že se jedná o přesah původní konstrukce zastřešení pozemku nad pozemky sousední a z pohledu § 7 energetického zákona je pro identifikaci provozovny zcela nevýznamný. Upozornil, že hranice zakreslené do letecké fotografie nejsou v souladu se skutečností, neboť takovéto snímky jsou pouze orientační a nelze je z důvodu nezaměření skutečných hranic pozemku v terénu použít jako důkaz ke kontrolnímu zjištění. Na základě výše uvedených skutečností požádal účastník řízení o zastavení správního řízení, neboť se vytýkaných přestupků nedopustil.

Účastník řízení svým vyjádřením ze dne 14. října 2019 připomněl, že v průběhu kontroly předal Energetickému regulačnímu úřadu následující doklady: [REDAKCE]

[REDAKCE]. V návaznosti na toto podání požádal správní orgán organizaci státního odborného dozoru dne 18. října 2018 o odborné vyjádření k Technické dokumentaci FTV – Hradec u Stoda. Technická inspekce České republiky k tomuto dokumentu sdělila, že bez předložené projektové dokumentace a provedení místního šetření nelze určit, čeho se písemnost týká. Razítko na první a druhé straně listu této písemnosti patří reviznímu

technikovi [redacted] který má platné osvědčení revizního technika s platností do [redacted] a disponoval jím i v roce 2007.

Účastník řízení doložil další doklady k prokázání doby, po kterou byly opravy přístřešku a budovy prováděny, a to faktury za prováděné práce a dohodu o provedení práce na výkon odborných prací spočívajících v rozkrývání a zakrývání střechy dle postupu prací při opravě turbíny, opravách a údržbě střešního pláště a MVE Hradec u Stoda. Uvedl, že další doklady po více než deseti letech je pro něj časově náročné nebo nemožné nalézt a vyjádřil názor, že je na správním orgánu, aby prokazoval jeho vinu, nikoliv na něm, aby prokazoval svou nevinu.

III. Napadené rozhodnutí

Rozhodnutím Energetického regulačního úřadu č. j. 06263-21/2019-ERU ze dne 16. prosince 2019 uznal správní orgán **výrokem I.** účastníka řízení vinným ze spáchání přestupků dle § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona, kterých se dopustil tím, že v rozporu s § 9 odst. 1 energetického zákona nesplnil povinnost neprodleně oznámit Energetickému regulačnímu úřadu změny podmínek pro udělení licence podle § 5 energetického zákona a změny týkající se údajů a dokladů, které jsou stanoveny jako náležitosti žádosti o udělení licence podle § 7 energetického zákona, předložit o nich doklady a požádat o změnu rozhodnutí o udělení licence tím, že **a)** v rozporu s rozhodnutím o udělení licence č. j. [redacted] instaloval ke dni zahájení licencované činnosti, tj. k 30. listopadu 2007, v této fotovoltaické elektrárně pouhých 12 kusů fotovoltaických panelů o celkovém instalovaném výkonu 0,00269 MW, kdy tento stav trval nejméně do 26. září 2011, dále nejméně v době od 26. září 2011 do 19. května 2013 v této provozovně navýšil počet fotovoltaických panelů o dalších 120 kusů na celkový počet 132 kusů, následně nejméně v době od 19. května 2013 do 16. května 2015 navýšil ve stejné provozovně počet fotovoltaických panelů o dalších 33 kusů na celkový počet 165 kusů o celkovém výkonu 0,040 MW, **b)** se změnou počtu fotovoltaických panelů ve fotovoltaické elektrárně v období mezi 26. zářím 2011 a 19. květnem 2013 změnil v rozporu s rozhodnutím o udělení licence na výrobu elektřiny č. [redacted], č. j. [redacted] vymezení fotovoltaické elektrárny umístěné na parc. č. st. [redacted] jejím rozšířením na sousední pozemky parc. č. [redacted] a parc. č. [redacted] **výrokem II.** uložil úhrnnou pokutu ve výši 14 000 Kč, **výrokem III.** povinnost k úhradě nákladů řízení ve výši 1 000 Kč a **výrokem IV.** opatření k nápravě spočívající v povinnosti uvést vymezení fotovoltaické elektrárny do souladu s licencí za splnění všech zákonem stanovených podmínek a povinností ve lhůtě 60 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Správní řízení vedené s účastníkem řízení ve věci možného spáchání přestupku dle § 91a odst. 1 písm. b) energetického zákona, kterého se mohl dopustit tím, že v rozporu s § 9 odst. 1 energetického zákona v době od září roku 2016 do října 2016 demontoval v provozovně malé vodní elektrárny v rámci opravy opěrné zdi náhonu dvě soustrojí typu METAZ 5 s asynchronními generátory o výkonech 18,5 kW a 11,5 kW, čímž změnil technické parametry této malé vodní elektrárny a snížil její celkový instalovaný elektrický výkon z 0,105 MW na 0,075 MW, přičemž tuto změnu neprodleně neoznámil Energetickému regulačnímu úřadu, správní orgán **výrokem V.** zastavil, neboť skutek, o němž se v této části vedlo řízení, se nestal.

Správní orgán v souvislosti s výrokem V. konstatoval, že nebylo prokázáno, že by demontované soustrojí, které následně na základě rozhodnutí držitele licence bylo nahrazeno soustrojím novým o jiném výkonu, přestalo být během oprav součástí provozovny.

Nedošlo tak k naplnění znaků skutkové podstaty přestupku, a proto správní orgán řízení o přestupku popsaném ve výroku I. a) příkazu zastavil.

Námítky účastníka řízení k obvinění uvedenému pod bodem I. výroku rozhodnutí označil správní orgán za nedůvodné. Vznesené obvinění opřel Energetický regulační úřad zejména o podklady shromážděné ve správním spise, a to letecké snímky, které zachycují stav provozovny v různém časovém období a které považuje za důkaz potvrzující, že ke změnám technických parametrů provozovny v daném čase docházelo. Ke vznesené námitce promlčení správní orgán uvedl, že vytýkaný přestupek trval od 19. května 2013 do kontroly zahájené Energetickým regulačním úřadem dne 8. února 2019, kdy byl v rámci provedené kontroly dne 21. února 2019 předmětný stav zjištěn a kdy se Energetický regulační úřad o příslušných změnách dozvěděl. Tento okamžik označil za počátek běhu promlčecí lhůty přestupku, který byl vyvolán neoznámením změn, k nimž došlo nejpozději dne 19. května 2013, kdy nejméně od tohoto data byl účastník řízení povinen příslušné změny Energetickému regulačnímu úřadu oznámit.

Ohledně tvrzení účastníka řízení, že k žádné změně ve vymezení fotovoltaické elektrárny oproti rozhodnutí o udělení licence v uvedeném období nedošlo a žádná taková změna nebyla zjištěna ani při kontrole provedené Energetickým regulačním úřadem, správní orgán uvedl, že tato změna je jednoznačně prokázána leteckými snímky a katastrální ortofoto mapou, ze kterých je zcela patrné, že se změnou počtu fotovoltaických panelů došlo i ke změně ve vymezení fotovoltaické elektrárny, a to jejím rozšířením na okolní pozemky parc. č. [REDAKCE] a parc. č. [REDAKCE] v rozporu s platnou licencí, kterou je vymezena pouze na pozemku parc. č. st. [REDAKCE]. Správní orgán vyjádřil přesvědčení, že pokud se 95 % zastřešení a výroby nachází na pozemku parc. č. st. [REDAKCE], není přesto dostatečně a spolehlivě naplněn požadavek na jednoznačnou identifikaci provozovny podle § 7 energetického zákona, proto tato změna ve vymezení provozovny měla být Energetickému regulačnímu úřadu rovněž oznámena a z uvedeného důvodu bylo účastníku řízení uloženo opatření k nápravě spočívající v povinnosti odstranit tento protiprávní stav.

Za výše uvedené přestupky uložil správní orgán účastníku řízení úhrnnou pokutu ve výši 14 000 Kč, přičemž tato výše byla oproti příkazem uložené pokutě s ohledem na výrok V., který zastavil část správního řízení, snížena.

IV. Rozklad účastníka řízení

Proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 06263-21/2019-ERU ze dne 16. prosince 2019, které mu bylo doručeno dne 26. prosince 2019, podal účastník řízení dne 10. ledna 2020 blanketní rozklad směřující proti všem výrokům napadeného rozhodnutí, který ve lhůtě stanovené správním orgánem dne 23. ledna 2020 doplnil, přičemž rozklad v části směřující proti výroku V. vzal zpět. V doplnění rozkladu namítá nesprávnost a nezákonnost napadeného rozhodnutí ve výroku I. písm. a) a b), a vady řízení, které vydání napadeného rozhodnutí předcházelo.

Podle účastníka řízení jednání popsané pod písm. a) a b) výroku I. napadeného rozhodnutí nenaplnuje znaky skutkové podstaty přestupku podle § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona. V odůvodnění uvedl správní orgán jen to, že ke dni zahájení licencované činnosti bylo údajně nainstalováno jiné množství fotovoltaických panelů o jiném výkonu než v licenci, množství fotovoltaických panelů včetně výkonu bylo postupně měněno a nejpozději v době od 19. května 2013 do 16. května 2015 již vše odpovídalo licenci.

Postupným přidáváním fotovoltaických panelů došlo k rozšíření vymezení fotovoltaické elektrárny oproti licenci o sousední pozemky, což bylo zjištěno při kontrole zahájené dne 8. února 2019. Výroku I. napadeného rozhodnutí účastník řízení vytýká zejména to, že z písmen a) a b) není zřejmé, co konkrétně účastník řízení neohlásil a o jakou konkrétní podmínku pro udělení licence podle § 5 energetického zákona a o jaké změny týkající se údajů a dokladů se mělo jednat, jakým ustanovením § 7 energetického zákona měly být stanoveny jako náležitosti žádosti o udělení licence a o jakou změnu rozhodnutí o udělení licence se mělo žádat. Z uvedeného důvodu má účastník řízení za to, že napadené rozhodnutí není řádně odůvodněno, přičemž tato vada způsobuje jeho nesrozumitelnost, nesprávnost, nepřezkoumatelnost a nezákonnost, a znemožňuje účastníku řízení se proti takovému rozhodnutí aktivně bránit. Upozornil v této souvislosti, že § 5 a § 7 energetického zákona se v mezidobí od roku 2007 průběžně měnily a docházelo i ke změně skutkové podstaty přestupku, kdy v inkriminované době bylo za přestupek považováno podání žádosti o změnu licence, nikoli její nepodání.

Účastník řízení dále namítá nesprávnost a nezákonnost napadeného rozhodnutí ve výroku I. písm. a), spočívající v tom, že skutečnosti v tomto výroku uváděné neodpovídají realitě a nemají podklad v provedeném dokazování. Opětovně odkázal na své dosud uplatněné námítky. Z podkladů shromážděných v rámci přestupkového řízení, zejména pak z leteckých snímků z let 2011 a 2013, mohlo vzniknout podezření z toho, že k 30. listopadu 2007 nebyly instalovány veškeré fotovoltaické panely s deklarovaným výkonem oproti licenci a v určitém období roku 2011 a 2013 pak došlo ke změnám v instalovaném počtu fotovoltaických panelů a jejich výkonu oproti licenci, nicméně jde jen o podezření, přičemž nic takového nebylo v přestupkovém řízení prokázáno. K provedeným důkazům uvedl účastník řízení, že družicové snímky se vztahují vždy jen ke konkrétnímu okamžiku, v daném případě k 26. září 2011 a 19. květnu 2013 a nemají vypovídající schopnost o tom, kolik fotovoltaických panelů a o jakém výkonu bylo instalováno v jiné době, a zejména nemají žádnou vypovídající schopnost k prokázání množství a výkonu fotovoltaických panelů instalovaných k 30. listopadu 2007. Správní orgán naopak nepřihlédl k důkazním prostředkům jemu poskytnutým při kontrole dne 21. února 2019, které prokazují, že 30. listopadu 2007 byly nainstalovány fotovoltaické panely v počtu a s výkonem odpovídajícím platné licenci. Skutečnost, že v roce 2011 došlo k opravě přístřešku, na kterém jsou umístěny fotovoltaické panely, plyne např. z faktury [REDAKCE], která byla správnímu orgánu předložena dne 4. listopadu 2019.

Účastník řízení dále namítá, že je třeba vycházet ze stavu, který je pro účastníka řízení výhodnější, tedy je třeba vzít v úvahu situaci, kdy nejpozději koncem května 2013 panovalo to, co bylo doloženo v roce 2007, z čehož vyplývá, že nebylo nutné o změnu licence žádat. Pokud by do té doby panoval stav odlišný, bylo nutné vycházet z toho, že nejpozději koncem května 2013 byl zhojen, neboť nelze licenci měnit dodatečně jen pro minulost, když podle správního orgánu údajně protiprávní jednání trvalo až do kontroly v únoru 2019. Účastník řízení má za to, že pokud by byl počet fotovoltaických panelů postupně navyšován a licenci odpovídal až koncem května 2013, bylo by protiprávní jednání spočívající v neohlášení předchozích změn ukončeno a od této doby by běžela promlčecí lhůta. Jelikož mu byl příkaz doručen až 9. srpna 2019, má účastník řízení za to, že odpovědnost za přestupek zanikla.

Ohledně rozkladu podanému proti výrokům II. a III. uvádí účastník řízení s odkazem na námítky uplatněné ve vztahu k výroku o vině v napadeném rozhodnutí, že mu nelze uložit

pokutu za přestupek, jehož se nedopustil, a stejně tak je to s náklady řízení. Uložená výše pokuty nebyla nadto správním orgánem dostatečně odůvodněná a je výsledkem libovůle správního orgánu v rozhodování. Vady výroku o trestu pak nelze odstranit v rozkladovém řízení, neboť by tím byla porušena zásada dvojinstančnosti řízení. Podobně se vyjádřil rovněž k výroku IV., jehož nezákonnost spatřuje v tom, že nelze ukládat opatření k nápravě tam, kde je bezvadný stav. Z uvedených důvodů navrhuje, aby bylo napadené rozhodnutí ve výrocích I., II., III. a IV. zrušeno a řízení o přestupcích zastaveno.

V. Řízení o rozkladu

Rozklad účastníka řízení byl podán včas a splňoval předepsané náležitosti. Rada na základě podaného rozkladu a po jeho projednání v rozkladové komisi zřízené podle § 152 odst. 3 správního řádu rozhodla tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí, a to z následujících důvodů.

Podle § 98 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), odvolací správní orgán přezkoumává napadené rozhodnutí v plném rozsahu.

Podle § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona platí, že se držitel licence dopustí přestupku tím, že neprodleně neoznámí změny podmínek pro udělení licence nebo změny týkající se údajů a dokladů, které jsou stanoveny jako náležitosti žádosti o udělení licence, nepředloží o nich doklady nebo neoznámí nejpozději do 30. dubna Energetickému regulačnímu úřadu souhrnné změny svých energetických zařízení za uplynulý rok u nově vybudovaných nebo získaných energetických zařízením na svých vymezených územích nebo nepožádá o změnu rozhodnutí o udělení licence podle § 9 odst. 1 energetického zákona.

Podle § 9 odst. 1 energetického zákona mj. platí, že držitel licence je povinen neprodleně oznámit Energetickému regulačnímu úřadu změny podmínek pro udělení licence podle § 5 energetického zákona a všechny změny týkající se údajů a dokladů, které jsou stanoveny jako náležitosti žádosti o udělení licence podle § 7 energetického zákona, předložit o nich doklady a požádat o změnu rozhodnutí o udělení licence.

Po posouzení napadeného rozhodnutí dospěla Rada k následujícím závěrům. Co se týče výroku I. napadeného rozhodnutí, pak z něj není zřejmé, jakého konkrétního přestupku se měl účastník řízení dopustit. Ustanovení § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona v sobě obsahuje 3 odlišná jednání, první spočívá v neoznámení změn podmínek pro udělení licence, zvláště je dále třeba posoudit nepředložení dokladů o těchto změnách a konečně se držitel licence dopustí přestupku tím, že nepožádá o změnu rozhodnutí o udělení licence. Ve výroku I. napadeného rozhodnutí jsou však uvedena všechna tři jednání, přičemž naopak chybí konkrétní specifikace jejich porušení, popis skutků, kterými se účastník řízení těchto vytýkaných porušení dopustil. Na tomto místě lze souhlasit s účastníkem řízení, že ve výroku o vyslovení viny absentuje vymezení konkrétního porušení, tedy jakou změnu konkrétní podmínky pro udělení licence účastník řízení neoznámil, o jaké změny údajů a dokladů se mělo jednat, případně o jakou změnu rozhodnutí o udělení licence se mělo žádat. K tomu lze odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 4 As 21/2007-80 ze dne 30. května 2008, který uvádí: „V rozhodnutí trestního charakteru, kterým jsou i rozhodnutí o jiných správních deliktech, je nezbytné postavit najisto, za jaké konkrétní jednání je subjekt postižen – to lze zaručit jen konkretizací údajů v popisu skutku, uvedením místa, času a způsobu spáchání, popřípadě i uvedením jiných skutečností, jichž je třeba, aby nemohl být

zaměněn s jiným. Taková míra podrobností je jistě nezbytná pro celé sankční řízení, a to zejména pro vyloučení překážky litispedence, dvojího postihu pro týž skutek, pro vyloučení překážky věci rozhodnuté, pro určení rozsahu dokazování a pro zajištění řádného práva na obhajobu.“. Výrok I. napadeného rozhodnutí tak nesplňuje požadavky kladené § 93 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky, neboť dostatečně určitě nepopisuje skutek, kterým se měl účastník řízení dopustit porušení povinností uložených energetickým zákonem. Z uvedeného důvodu je napadené rozhodnutí v části týkající se výroku o vině nepřezkoumatelné.

Napadené rozhodnutí dále vychází z toho, že výrobní elektrárna neměla v době zahájení licencované činnosti instalovaný výkon 0,040 MW, na který byla licence udělena, ale pouze 0,00269 MW, tedy jen jeho zlomek. K tomuto závěru dochází toliko na základě leteckých snímků pořízených v letech 2011 a 2013, přičemž Radě není zřejmé, jak mohl správní orgán pouze na základě těchto důkazů bez důvodných pochybností dospět k závěru, že stav elektrárny v roce 2007 neodpovídal udělené licenci. Takovéto podezření by pak mělo vést k prokazování, zda byla licence udělena v souladu s právními předpisy, případně zda prvostupňový orgán dostatečně vyhodnotil další důkazy a podklady pro udělení licence. Otázkou nesprávného udělení licence se však správní orgán nikterak nezabýval, nemá k dispozici žádné důkazy, které by prokazovaly, že se výrobní elektrárna na vymezeném pozemku nikdy nenacházela, naopak, v řízení o udělení licence byly předloženy podklady, které dokládaly dokončenost fotovoltaické elektrárny a na jejichž základě byla účastníku řízení udělena licence. Pokud se neprokáže opak, je nutné vycházet z předpokladu, že stav ke dni 30. listopadu 2007 odpovídal udělené licenci, přičemž jde o stav, který byl zachycen mj. v technické dokumentaci z listopadu 2007 zpracované revizním technikem [REDAKCE]. Ke spolehlivému zjištění skutkového stavu v tomto případě nebudou postačovat pouhé družicové snímky, neboť ty se vztahují vždy jen ke konkrétnímu okamžiku, snímky pořízenými dne 26. září 2011 a 19. května 2013 nemůže být bez doplnění dalších důkazů prokázán stav elektrárny k roku 2007.

Při posouzení druhé části výroku I. a) napadeného rozhodnutí, je možné dospět ke stejným závěrům, jaké již byly zmíněny u první části tohoto výroku. Na základě leteckých snímků nelze určit přesný průběžný stav fotovoltaické elektrárny, ve kterém se v mezidobí mezi jejich pořízením nacházela, např. dospět k závěru o postupném navyšování fotovoltaických panelů od doby zahájení licencované činnosti do 16. května 2015. Tyto důkazy jsou v podstatě důkazy nepřímými, s výjimkou toho, kdy zachycují konkrétní časově určený stav. Účastník řízení nerozporuje, že v době pořízení leteckých snímků neodpovídal stav fotovoltaické elektrárny udělené licenci, předložil však správnímu orgánu důkaz, podle něhož k odejmutí části fotovoltaických panelů došlo za účelem opravy střechy, na níž byly umístěny. Oznamovací povinnosti podle § 9 odst. 1 energetického zákona sice stanoví, že držitel licence je povinen neprodleně oznámit Energetickému regulačnímu úřadu změny podmínek pro udělení licence a všechny změny údajů a dokladů, které jsou stanoveny jako náležitosti žádosti o udělení licence, nicméně neupřesňuje charakter takové změny, aby bylo nutno oznamovací povinnost splnit. Pokud by se jednalo o změnu charakteru dočasného, kdy cílem je uvedení zařízení do původního stavu bez zbytečného odkladu, má Rada za to, že není smyslem § 9 odst. 1 energetického zákona v takovém případě oznamovat změnu podmínek a žádat o změnu licence tehdy, pokud by šlo o změnu pouze přechodnou. Ad absurdum by po uvedení zařízení do původního stavu muselo dojít k novému oznámení a provedení nové změny licence na původní stav. Problematiku změny v podkladech

prokazujících splnění podmínek je pak nutno hodnotit s ohledem na to, zda k nějaké změně v podkladech či podmínkách došlo či nikoliv (např. zda si provedené změny vyžádaly zpracování nové revize či řízení podle stavebního zákona). Na druhou stranu je Rada přesvědčena, že užití slova „neprodleně“ v § 9 odst. 1 energetického zákona vylučuje, aby takový „přechodný stav“ trval v řádu několika měsíců či dokonce let. V daném případě je patrné, že stav, kdy elektrárna neodpovídala svými parametry zařízení popsanému v licenci trval řádově několik let, nejednalo se tedy o stav, který by oznamovací povinnosti podle výše uvedeného ustanovení nepodléhal. Shromážděné důkazy nicméně znemožňují přesně identifikovat, ke kolika změnám (resp. v kolika etapách) ve skutečnosti došlo a jak dlouho konkrétní stav vždy trval. Stav rozporný s udělenou licencí nicméně zjevně trval poměrně dlouhou dobu a účastník řízení měl správnímu orgánu minimálně ohlásit, že v důvodu provádění opravy střechy nebude zařízení provozovat v plném rozsahu a bude docházet k postupné změně jeho výkonu, jakkoliv by nebylo namístě při každé změně žádat o změnu licence (instalovaný výkon se ostatně nikdy nenavýšil). Namísto toho se účastník řízení v podstatě spolehl na to, že správní orgán nebude schopen bez důvodných pochybností prokázat, kdy ke konkrétním změnám docházelo. Rada nicméně s ohledem na závěry týkající se zániku odpovědnosti účastníka řízení nepovažuje za smysluplné pokoušet se doplňovat dokazování či koncipovat vymezení protiprávního jednání účastníka řízení z hlediska skutkového a časového jiným způsobem.

Co se týče přestupku vytykaného ve výroku I. b), pak k prokázání skutečnosti o přesahu původní konstrukce zastřešení pozemku parc. č. st. [REDAKCE] nad pozemky parc. č. [REDAKCE] a parc. č. [REDAKCE], neměl správní orgán dostatek důkazů. Na tomto místě lze souhlasit s účastníkem řízení, že samotný pohled na katastrální mapu s ortofoto zobrazením může být zkreslený. Hranice pozemků takto zobrazená pak nemusí odpovídat skutečnosti, přičemž posun těchto hranic může představovat i jednotky metrů. Pro učinění závěru o tom, že se elektrárna nachází i na jiných než zapsaných pozemcích, nelze vycházet pouze z těchto snímků a bez důvodných pochybností z nich vyvodit závěr o nedodržení hranic pozemku. Nadto není ani najisto prokázáno, že by se elektrárna v době udělení licence na uvedeném pozemku od počátku nenacházela. Co se týče materiální stránky tohoto přestupku, pak v případě, kdy vymezení pozemku na rozhodnutí o udělení licence má spíše identifikační charakter, a ten je v tomto případě splněn, pak je zřejmé, že k jejímu naplnění nedošlo. Přesah střechy, na níž se fotovoltaické panely nacházejí, nad sousední pozemky nemůže ztížit, či dokonce znemožnit určení konkrétní provozovny, která se převážně nachází na správně uvedeném pozemku. Z leteckého snímku lze identifikovat, že sporný přesah střechy, na němž jsou umístěny fotovoltaické panely, je pouze podepřen sloupy. Takovýto přesah zůstává součástí pozemku, na němž se nachází budova (stavba) hlavní, nestává se součástí sousedního pozemku, nad který tento přesah sahá. Z uvedeného lze konstatovat, že fotovoltaická elektrárna je umístěna na pozemku parc. č. st. [REDAKCE], jehož součástí je stavba, na jejíž střeše jsou fotovoltaické panely umístěny, tomu odporující okolnost bez důvodných pochybností zjištěna nebyla. Z tohoto důvodu výrok IV. napadeného rozhodnutí neobstojí, neboť lze souhlasit s účastníkem řízení v tom smyslu, že nelze ukládat opatření k nápravě tam, kde není spolehlivě zjištěn protiprávní stav, případně, kde je stav bezvadný.

V rámci vedení prvostupňového řízení navrhl účastník řízení provést listinné důkazy předané při kontrole dne 21. února 2019, které měly osvědčit dokončenost elektrárny ke dni zahájení licencované činnosti, neboť byl toho názoru, že správní orgán nedostatečně zjistil skutkový stav. Za důkazy označil [REDAKCE]

[REDACTED], které doplnil na výzvu správního úřadu dne 4. listopadu 2019 o faktury a doklady prokazující, že fotovoltaické panely byly odejmuty v důsledku opravy střechy. Správní orgán se těmito důkazy nezabýval, ve svém odůvodnění je nikterak nevyhodnotil a rovněž neodůvodnil, proč k nim nepřihlédl. Tento postup je nesprávný, neboť, jak uvádí komentář: „V odůvodnění správního rozhodnutí musí správní orgán rovněž uvést, jakým způsobem se vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. (...) Pokud správní orgán některé návrhy účastníků řízení neakceptuje, např. neprovede některé jimi navržené důkazy, musí zdůvodnit, proč tak neučinil, resp. proč tak neučinil způsobem navrhaným účastníky řízení.“ (Vedral, J., Správní řád. Komentář. 2. aktualizované vydání: Polygon, 2012, s. 613). K obdobnému závěru dochází i rozhodnutí Nejvyššího správního soudu sp. zn. 4 As 21/2007-80 ze dne 30. května 2008: „Pokud v rámci vedeného správního řízení účastník řízení vznesl výhrady týkající se výsledku kontrolního zjištění a namítl jejich věcnou nesprávnost (...), nemohl správní orgán odkázat pouze na zjištění učiněná v rámci kontroly a takové námitky bez dalšího odmítnout, ale bylo nepochybně jeho povinností se v řízení o vyvození sankční odpovědnosti s námitkami vypořádat a v souladu se zásadou materiální pravdy skutečnosti pochybné či účastníkem řízení zpochybňované, objasnit a najisto postavit. Při rozhodování o sankční odpovědnosti vůči odpovědnému subjektu se správní orgán nemůže spokojit bez dalšího pouze s kontrolním zjištěním učiněným v rámci kontroly (...), ale bylo povinností, v souladu s ustanovením § 32 odst. 1 správního řádu vycházet při rozhodování ze skutečného stavu věci a za tím účelem provést řádné dokazování.“. Toto pochybení se pak týká všech výše uvedených důkazů, se kterými se správní orgán nijak nevypořádal. Zjednodušeně se dá konstatovat, že správní orgán přihlédl toliko k důkazům prokazujícím vinu účastníka řízení, ale opačné důkazy, kterými se účastník řízení snažil prokázat svoji nevinu, nepřipustil, čímž dostatečně nezjistil skutkový stav věci.

Odhlédne-li Rada od výše uvedených jednotlivých pochybení, pak je třeba jako zásadní označit námitku účastníka řízení o zániku odpovědnosti uplynutím času. Pro posouzení otázky počátku běhu promlčecí doby je nutné určit, zda je přestupek podle § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona koncipován jako přestupek jednorázový či trvajících. Podle § 31 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky počíná promlčecí doba běžet dnem následujícím po dni spáchání přestupku; dnem spáchání přestupku se rozumí den, kdy došlo k ukončení jednání, kterým je přestupek spáchán. U přestupků trvajících pak podle § 31 odst. 2 písm. c) zákona o odpovědnosti za přestupky počíná promlčecí doba běžet dnem následujícím po dni, kdy došlo k odstranění protiprávního stavu. U projednávaného přestupku, jehož horní hranice zákonné sazby je nad 100 000 Kč, činí promlčecí doba 3 roky.

Otázkou charakteru přestupku podle § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona se zabývala Rada ve svém rozhodnutí č. j. 09148-31/2017-ERU ze dne 26. února 2019 se závěrem, že se jedná o přestupek jednorázový. V odůvodnění rozhodnutí sice připustila nejednoznačnost vyjádření skutkové podstaty tohoto přestupku, přiklonila se však k výkladu gramatickému, neboť tento výklad lépe odpovídá zásadám *nullum crimen sine lege* a *nulla poena sine lege* a požadavku právní jistoty. V tomto případě se tak trestá pouze jednorázové porušení povinnosti oznámit změnu, nikoliv pak udržování protiprávního stavu.

Počátek běhu promlčecí doby je třeba datovat dnem 19. května 2013, neboť k tomuto datu měla nastat poslední vytykaná změna výrobního zařízení. K této změně mělo dojít v období od 19. května 2013 do 16. května 2015, avšak Energetický regulační úřad nemá k dispozici podklady pro určení přesného údaje. Za této situace je nutné postupovat ve prospěch účastníka řízení a počátek běhu promlčecí doby určit prvním dnem tohoto období. Správní řízení bylo zahájeno až ve druhé polovině roku 2019, tedy již v době, kdy došlo k zániku odpovědnosti účastníka řízení za jednání, které mu bylo správním orgánem kladeno za vinu, přičemž k této skutečnosti měl správní orgán přihlídnout z úřední povinnosti.

VI. Závěr

Při přezkumu rozhodnutí Energetického regulačního úřadu v rozsahu podle § 98 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky dospěla Rada k závěru, že napadené výroky rozhodnutí je třeba zrušit a správní řízení zastavit. Energetický regulační úřad nezjistil skutkový stav věci, o němž nebyly důvodné pochybnosti. Dále se nevypořádal s námitkami účastníka řízení vztahujícími se k vytykaným skutkům. Za nejzávažnější pochybení napadeného rozhodnutí je pak třeba označit skutečnost, že správní orgán z moci úřední a přes námitku účastníka řízení nesprávně určil počátek běhu promlčecí doby, přičemž uvedená okolnost měla zásadní vliv na posouzení zániku odpovědnosti v důsledku jejího uplynutí. S ohledem na to, že zanikla odpovědnost účastníka řízení ze zákona, neměl Energetický regulační úřad vůbec předmětné správní řízení zahajovat, a pokud tak učinil, jedná se o důvod pro zrušení vydaného rozhodnutí a zastavení správního řízení podle § 90 odst. 1 písm. a) správního řádu.

Poučení o opravném prostředku:

Proti tomuto rozhodnutí není podle § 17b odst. 11 energetického zákona přípustný opravný prostředek.

Ing. Stanislav Trávníček, Ph.D., v. r.
předseda Rady Energetického regulačního úřadu

Obdrží:

F-MVE spol. s r.o., prostřednictvím